

Sodelovanje slovenske in hrvaške milice je pripomoglo k temu, da je bil rekonstruiran celoten potek dogajanja, od storilčevega bega iz Vojašnice Šentvid v Ljubljani do njegove smrti, in da ni prišlo do dodatnih smrti ter kaznivih dejanj storilca.

avtomatsko puško ter 700 kosi streliva. Ponoči okrog 2.30 je na Nemški cesti v Ljubljani ustavil voznika avta znamke Golf. Po približno 50 metrih je vojak v šoferja uperil avtomatsko puško, z zahtevo, da vozilo ustavi in mu izroči ključe od avtomobila, potem pa se je odpeljal iz Ljubljane v Novo mesto. Okrog 4. ure zjutraj se je ustavil pri gostinskem lokalu v podnožju Gorjancev, razbil steklo na vratih in iz lokala odnesel hrano, pijačo ter 119.060 takratnih dinarjev.

Njegova pot se je popoldne nadaljevala do bližine Planinskega doma na Mirni gori, kjer je z vozila znamke Škoda odstranil registrske tablice in na vozilo namestil pred tem ukradene registrske tablice. V času, ko se je vozil na območju Bele krajine, Čakovca in drugje, je že stekla vseobsežna miličniška akcija »Kapela« uprave milice in drugih služb republiškega sekretariata za notranje zadeve, v sodelovanju s hrvaškimi organi za notranje zadeve.

V naslednji noči je B. P. v vasi Trnovec zletel s ceste in v vozilu pustil nekaj hrane ter svoj rokovnik, kjer je imel napisano: »Dnevnik B. P. od 1. 5. 1986 do smrti«. Nato je pot peš nadaljeval proti Čakovcu, kjer je ustavil avto znamke Zastava 750, kasneje avto znamke

Takrat ga je okoli 1.25 opazil in ga pravilno s tablico »Stop« ustavljal inšpektor RSNZ SR Hrvaške. Voznik, storilec vseh navedenih kaznivih dejanj, je s pospešeno hitrostjo nadaljeval svojo vožnjo in zapeljal v cestni jarek, kjer je vozilo obstalo, obrnjeno na bok. Ko je B. P. zagledal miličniško vozilo, si je v svoji brezizhodni situaciji prislonil cev avtomatske puške pod brado, sprožil in si sodil sam. Naj ob zaključku navedemo, da je sodelovanje slovenske in hrvaške milice pripomoglo k temu, da je bil rekonstruiran celoten potek dogajanja, od storilčevega bega iz Vojašnice Šentvid v Ljubljani do njegove smrti, in da ni prišlo do dodatnih smrti ter kaznivih dejanj storilca B. P.

Takšni dogodki, smrti miličnikov, tudi če so se pri opravljanju uradnih nalog zgodili pred osamosvojitvijo Slovenije, bi morali biti zabeleženi v Parku spominov Tacen, vsaj za miličnike po letu 1967, ko je bila milica iz zvezne pristojnosti z zakonom prenesena v republiško pristojnost. Na ta seznam v Parku spominov si vpis zaslužijo tudi tisti miličniki in policisti, ki so življenje izgubili pri opravljanju uradnih nalog ob nadzoru in zagotavljanju varnosti v cestnem prometu.

Izr. prof. dr. TOMAŽ ČAS, predsednik Združenja Sever